

N:o 194.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen med förslag till lag om utförande och nyttjande af elektrisk anläggning för telegrafering eller telefonering utan tråd; gifven Stockholms slott den 3 maj 1907.

Under åberopande af bilagda i statsrådet och högsta domstolen förda protokoll vill Kungl. Maj:t härmed, jämlikt § 87 regeringsformen, föreslå Riksdagen att antaga härvid fogade förslag till lag om utförande och nyttjande af elektrisk anläggning för telegrafering eller telefonering utan tråd.

Kungl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres sjukdom:

GUSTAF.

Albert Petersson.

Förslag

till

LAG

om utförande och nyttjande af elektrisk anläggning för telegrafering eller telefonering utan tråd.

Med upphäfvande af lagen den 26 april 1905 om utförande och nyttjande af elektrisk anläggning för telegrafering eller telefonering utan tråd förordnas som följer:

1 §.

Vill någon här i riket på land eller å stationärt fartyg utföra elektrisk anläggning för telegrafering eller telefonering utan tråd, till allmänt eller enskildt bruk, söke Konungens tillstånd till företaget.

2 §.

Konungens tillstånd skall ock sökas, då någon vill å svenskt fartyg, som ej är stationärt, utföra anläggning, som i 1 § afses, till allmänt eller enskildt bruk.

3 §.

Tillstånd, hvarom i 1 eller 2 § sägs, må af Konungen meddelas endast för viss tid. Vid tillstånds meddelande föreskrifver Konungen, under förbehåll af enskild rätt, på hvilket sätt och under hvilka villkor anläggningen må utföras och nyttjas.

4 §.

Hvar, som utan Konungens tillstånd eller i strid mot de vid meddelande af tillstånd gifna föreskrifter utför eller nyttjar anläggning, som i denna lag afses, straffes med böter från och med tjugufem till och med ettusen kronor, där ej å öfverträdelsen straff är i allmänna strafflagen utsatt.

5 §.

Har anläggning, som i denna lag afses, blifvit utförd utan Konungens tillstånd eller i strid mot de vid meddelande af tillstånd gifna föreskrifter, eller har af Konungen meddeladt tillstånd till sådan anläggning utförande sedermera af Konungen förklarats förverkadt, ankomme på Konungens befallningshafvande att vidtaga erforderlig åtgärd till förekommande af anläggningens nyttjande.

6 §.

Böter, som enligt denna lag ådömas, tillfalla kronan. Saknas tillgång till böternas fulla gäldande, skola de förvandlas efter allmän strafflag.

7 §.

Hvad i denna lag är stadgadt afser icke anläggning för kronans räkning.

8 §.

De föreskrifter, hvilka med afscende å främmande fartyg, som ej äro å svenskt område stationära, må erfordras i fråga om nyttjande här i riket af anläggning, som afses i denna lag, meddelas af Konungen.

*Utdrag af protokollet öfver justitiedepartementsärenden, hållet inför
Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet
å Stockholms slott fredagen den 19 april 1907.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern LINDMAN,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena TROLLE,
Statsråden: TINGSTEN,
ALBERT PETERSSON,
ALFRED PETERSSON,
HEDERSTIERNA,
DYRSSEN,
HAMMARSKJÖLD,
ROOS,
JUHLIN,
SWARTZ.

Efter gemensam beredning med chefen för civildepartementet anförde chefen för justitiedepartementet statsrådet Albert Petersson:

»Under år 1906 har i Berlin hållits en internationell konferens rörande telegrafering utan tråd. Denna konferens, i hvilken äfven Sverige deltog, har ledt till antagande af en internationell konvention jämte tilläggsförbindelse, slutprotokoll och tjänstgöringsreglemente, undertecknade den 3 november 1906 af ombuden för Sverige och de flesta öfriga vid konferensen representerade stater. Konventionen och tilläggsförbindelsen äro antagna under förbehåll af ratifikation och skola jämte tjänstgöringsreglementet träda i kraft den 1 juli 1908. Enligt konventionen förbinda sig de fördragslutande parterna att vidtaga eller för sina lagstiftande församlingar föreslå de för konventionens verkställighet erforderliga åtgärder.

Med öfverlämnande af en af vårt lands ombud afgifven berättelse angående nämnda konferens har telegrafstyrelsen i underdånig skrifvelse den 22 februari 1907 tillkännagifvit, att styrelsen icke hade något att erinra mot att konventionen och tilläggsförbindelsen blefve från Sveriges sida ratificerade. Då emellertid godkännandet af vissa bestämmelser i konventionen och tjänstgöringsreglementet förutsatte ändring i särskilda afseenden af lagen den 26 april 1905 om utförande och nyttjande af elektrisk anläggning för telegrafering eller telefonering utan tråd, har styrelsen hemställt om åtgärder för åvägbringande af sådan lagändring.

Då telegrafstyrelsens berörda skrifvelse i statsrådet den 22 mars 1907 inför Kungl. Maj:t föredrogs af chefen för civildepartementet, hvilken förklarade sig lika med styrelsen anse, att konventionen med tilläggsförbindelse borde för Sveriges del ratificeras, hemställde nämnde departementschef, att ärendet måtte öfverlämnas till justitiedepartementet för utarbetande af förslag till de ändringar i 1905 års lag, som borde vidtagas, innan ratifikation kunde äga rum; och blef denna hemställan af Kungl. Maj:t bifallen.»

Sedan föredragande departementschefen närmare redogjort för handlingarnas innehåll i erforderliga delar, yttrade han vidare:

»Bestämmelserna uti ifrågavarande internationella gnisttelegrafkonvention jämte tilläggsförbindelse angå hufvudsakligen omfattningen af telegrafstations skyldighet att utväxla telegram med annan station, anordnande af förbindelse mellan gnisttelegrafstation och vederbörande lands telegrafnät, de särskilda stationernas skötande på sådant sätt, att tjänstgöringen på andra stationer icke störes, företrädesrätt för vissa meddelanden och afgifter för gnisttelegram, hvarjämte föreskrift meddelats om tillämpning på den internationella gnisttelegrafien af åtskilliga bestämmelser i den i S:t Petersburg den 1 $\frac{1}{2}$ juli 1875 afslutade internationella telegrafkonvention. Tjänstgöringsreglementet, hvilket är afsedt att fullständiga stadgandena i konventionen och skall äga samma giltighet som denna, innehåller väsentligen stadganden om stationernas organisation, om telegrammens affattande, inlämnande, sändande och aflämnande till adressaten samt om telegramavgifterna.

Beträffande konventionens tillämplighet förbinder sig hvar och en af de fördragslutande parterna enligt artikeln I i konventionen *dels* att tillämpa dess bestämmelser på alla af staten själf upprättade eller nyttjade, för allmän korrespondens mellan land och fartyg på hafvet öppna gnisttelegrafstationer — kust- eller fartygsstationer —, *dels ock* att föreskrifva iakttagandet af konventionens bestämmelser beträffande de enskilda företag, hvilka erhålla tillstånd antingen att upprätta eller nyttja kuststationer för allmän korrespondens mellan land och fartyg på hafvet eller ock att

ombord å fartyg, som föra statens flagga, upprätta eller nyttja gnisttelegrafstationer, vare sig de äro öppna för allmän korrespondens eller icke. Med kuststation förstås i konventionen hvarje å fasta landet eller ombord å stationärt fartyg upprättad station, som användes för korrespondens med fartyg på hafvet, och med fartygsstation hvarje å icke-stationärt fartyg inrättad station. Att fartygsstation icke får af enskild upprättas eller nyttjas utan tillstånd af den regering, under hvilken fartyget lyder, är äfven föreskrifvet i artikeln VI af tjänstgöringsreglementet, hvilken artikel dessutom uppställer vissa villkor, som skola uppfyllas af fartygsstation.

Af det sagda framgår, att ifrågavarande internationella aftal för Sveriges del förutsätta lagstadganden, som förbjuda enskilda att utan Kungl. Maj:ts tillstånd eller i strid mot föreskrifter, som vid meddelande af tillstånd gifvits, inrätta eller nyttja kuststation för allmänt bruk eller fartygsstation å svenskt fartyg för vare sig enskildt eller allmänt bruk. I fråga om kuststationerna är förutsättningen uppfylld genom bestämmelserna i 1905 års lag. Hvad däremot angår fartygsstationerna, är det enligt samma lag medgifvet att utan särskildt tillstånd anbringa inrättning för gnisttelegrafering å fartyg, som är afsedt till sjöfart; dock att inrättning, som utan tillstånd anbringats, må användas endast medan fartyget är på resa och ej befinner sig inom hamnområde. Detta medgifvande är tydligen ej förenligt med konventionen och tjänstgöringsreglementet, utan måste upphävas, därest konventionen skall godkännas; och måste i sådan händelse nämnda lag ändras äfven i ett annat afseende, nämligen så, att den blifver tillämplig icke endast å anläggningar »här i riket» utan, hvad fartyg angår, på alla anläggningar ombord å fartyg af svensk nationalitet.

De sålunda erforderliga ändringarna i 1905 års lag synas mig kunna utan afsevärd olägenhet genomföras. De skulle visserligen för den svenska sjöfarten medföra utsträckt koncessionstvång i fråga om fartygs förseende med apparater för gnisttelegrafering, men denna omständighet torde vara af ringa vikt i jämförelse med de fördelar, som kunna vinnas genom vårt lands anslutning till internationella öfverenskommelser på ett område, där sådana äro af synnerlig betydelse.

I enlighet med hvad jag nu anfört har jag låtit inom justitiedepartementet upprätta förslag till ifrågavarande lagändringar, omfattande 1—5 §§ af 1905 års lag. Då det torde vara lämpligt, att fortfarande såsom hittills samma regler gälla för gnisttelefoneringen som för gnisttelegraferingen, afse de föreslagna ändringarna jämväl gnisttelefoneringen, churu konventionen ej därtill gifver anledning.»

Föredraganden uppläste härefter berörda, i bilaga vid detta protokoll intagna förslag till *lag angående ändrad lydelse af 1, 2, 3, 4 och 5 §§ i lagen den 26 april 1905 om utförande och nyttjande af elektrisk anläggning för telegrafering eller telefonering utan tråd* samt hemställde, att högsta domstolens utlåtande öfver förslaget måtte för det ändamål, § 87 rege-
ringsformen omförmåler, inhämtas genom utdrag af protokollet.

Till denna, af statsrådets öfriga ledamöter biträdda hemställan täcktes Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna bifall.

Ur protokollet

Erik Ölander.

*Bilaga.***Förslag**

till

LAG

angående ändrad lydelse af 1, 2, 3, 4, och 5 §§ i lagen den 26 april 1905 om utförande och nyttjande af elektrisk anläggning för telegrafering eller telefonering utan tråd.

Häriigenom förordnas, att 1, 2, 3, 4 och 5 §§ i lagen den 26 april 1905 om utförande och nyttjande af elektrisk anläggning för telegrafering eller telefonering utan tråd skola erhålla följande ändrade lydelse:

1 §.

Vill någon här i riket, på land eller å stationärt fartyg, utföra elektrisk anläggning för telegrafering eller telefonering utan tråd, till allmänt eller enskildt bruk, söke Konungens tillstånd till företaget.

2 §.

Konungens tillstånd skall ock sökas, då någon i annat fall, än i 1 § sägs, vill å svenskt fartyg utföra anläggning, som i samma § afses, till allmänt eller enskildt bruk.

3 §.

Tillstånd, hvarom i 1 eller 2 § sägs, må af Konungen meddelas endast för viss tid. Vid tillstånds meddelande föreskrifver Konungen, under förbehåll af enskild rätt, på hvilket sätt och under hvilka villkor anläggningen må utföras och nyttjas.

4 §.

Hvar, som utan Konungens tillstånd eller i strid mot de vid meddelande af tillstånd gifna föreskrifter utför eller nyttjar anläggning, som i 1 eller 2 § afses, straffes med böter från och med tjugufem till och med ettusen kronor, där ej å öfverträdelsen straff är i allmänna strafflagen utsatt.

5 §.

Har anläggning, som i 1 eller 2 § afses, blifvit utförd utan Konungens tillstånd eller i strid mot de vid meddelande af tillstånd gifna föreskrifter, eller har af Konungen meddeladt tillstånd till sådan anläggning utförande sedermera af Konungen förklarats förverkadt, ankomme på Konungens befallningshafvande att vidtagna erforderlig åtgärd till förekommande af anläggningens nyttjande.

Utdrag af protokollet öfver ett lagärende, hållet uti Kungl. Maj:ts högsta domstol tisdagen den 30 april 1907.

Andra rummet.

Närvarande:

Justitieråden: HUSS,
LINDBÄCK,
CLAËSON,
WIJKANDER,
THOLLANDER,
SILVERSTOLPE,
THOMASSON.

Assessorn Steno Stenberg uppviste ett utdrag af protokollet öfver justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet den 19 april 1907, utvisande att Kungl. Maj:t föreskrifvit, att för det ändamål, § 87 regeringsformen omförmäler, högsta domstolens utlåtande skulle inhämtas öfver upprättadt förslag till lag angående ändrad lydelse af 1, 2, 3, 4 och 5 §§ i lagen den 26 april 1905 om utförande och nyttjande af elektrisk anläggning för telegrafering eller telefonering utan tråd.

Förslaget föredrogs; varande detsamma bilagdt detta protokoll.

Justitieråden *Huss, Lindbäck, Wijkander, Thollander, Silverstolpe* och *Thomasson* förenade sig om följande, af den sistnämnde afgifna yttrande: »Därest de föreslagna ändringarna genomföras, kommer den nu i 2 § stadgade inskränkning i fråga om rätten att här i riket använda en å icke stationärt fartyg anbragt inrättning af den i lagen afsedda beskaffenhet att upphöra såvidt angår utländskt fartyg. Att den konvention,

som föranledt förslaget upprättande, skulle för hvarje fall göra nämnda stadgande obehöfligt, lärers icke kunna antagas. Syftet med ifrågavarande sammanslutning mellan skilda stater synes mig snarare påkalla, att beträffande utförandet eller användandet inom riket af en dylik inrättning samma bestämmelser blifva tillämpliga vare sig fartyget är svenskt eller utländskt. Från denna allmänna regel torde undantag böra göras endast för de fall, då utländskt fartyg på grund af hemlandets lagstiftning har skyldighet att afven i svenska farvatten iakttaga enahanda föreskrifter, som gälla för svenskt fartyg. Vill man åvägabringa en sådan anordning, synes detta lämpligen kunna ske genom att *dels* sammanföra bestämmelserna i 1 och 2 §§ i en paragraf, hvari föreskrifves att, om någon vill här i riket eller å svenskt fartyg utom riket utföra eller nyttja elektrisk anläggning för telegrafering eller telefonering utan tråd, Konungens tillstånd därtill skall sökas, *dels ock* i lagen införa stadgande, enligt hvilket Konungen äger att, under förutsättning af ömsesidighet, med främmande stat träffa aftal, hvarigenom i fråga om fartyg, som tillhör den främmande staten, tillämpningen af lagens bestämmelser varder utesluten.»

Justitierådet *Claëson* anförde: »Enligt 1905 års lag erfordras icke särskildt tillstånd för att å fartyg, vare sig svenskt eller utländskt, begagna elektrisk inrättning för telegrafering utan tråd, såvida fartyget är på resa och ej befinner sig inom hamnområde. Genom lagförslaget åter afses att förbjuda att sådan inrättning må på svenskt fartyg utan Konungens tillstånd anbringas och nyttjas. Men då i fråga om utländska fartyg lagförslaget blott omfattar s. k. stationära fartyg, synes följden blifva att andra utländska fartyg skulle obehindradt kunna använda dylik inrättning i svenskt farvatten. Sådant torde böra genom lagbestämmelse förekommas.

Tvifvelsutan åsyftas att Konungens tillstånd att nyttja inrättning af oförmälda slag skall vara erforderligt jämväl för det fall, att svenskt rederi köpt utländskt fartyg, å hvilket sådan inrättning redan är anbringad. Detta framgår dock ej fullt tydligt af 2 och 4 §§.

Slutligen må erinras att, då inrättningar af ifrågavarande slag tillafventyrs redan finnas å svenska fartyg, en öfvergångsbestämmelse torde vara af nöden beträffande den tid, inom hvilken Konungens tillstånd till fortsatt begagnande af dylik inrättning bör sökas.»

Ur protokollet

Lennart Berglöf.

*Utdrag af protokollet öfver justitiedepartementsärenden, hållet inför
Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet
å Stockholms slott fredagen den 3 maj 1907.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern LINDMAN,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena TROLLE,
Statsråden: TINGSTEN,
ALBERT PETERSSON,
ALFRED PETERSSON,
HEDERSTIERNA,
DYRSSEN,
HAMMARSKJÖLD,
ROOS,
JUHLIN,
SWARTZ,
Justitieråden: SILVERSTOLPE,
THOMASSON.

Efter gemensam beredning med chefen för civildepartementet anmälde chefen för justitiedepartementet statsrådet Albert Petersson högsta domstolens genom utdrag af protokollet öfver justitiedepartementsärenden den 19 april 1907 inhämtade utlåtande öfver det vid samma protokoll fogade förslag till lag angående ändrad lydelse af 1, 2, 3, 4 och 5 §§ i lagen den 26 april 1905 om utförande och nyttjande af elektrisk anläggning för telegrafering eller telefonering utan tråd.

Efter att hafva redogjort för utlåtandets innehåll yttrade föredraganden:

»Den af högsta domstolen framställda anmärkning beträffande saken af bestämmelser i fråga om inrättningar å främmande, icke-statio-

nära fartyg synes mig böra föranleda meddelande af ett stadgande, hvarigenom Konungen förklaras äga att utfärda sådana föreskrifter, hvilka möjligen kunna anses erforderliga i fråga om användande å svenskt sjöterritorium af inrättning för telegrafering eller telefonering utan tråd ombord å sådana fartyg, som nyss nämnts.

Med iakttagande häraf har jag låtit upprätta förslag till ny lag i ämnet. Därvid har jämväl vidtagits vissa hufvudsakligen redaktionella jämkningar i 2, 4 och 5 §§ af det remitterade förslaget.»

Föredraganden uppläste härefter berörda förslag till *ny lag om utförande och nyttjande af elektrisk anläggning för telegrafering eller telefonering utan tråd* och hemställde, att detsamma måtte genom nådig proposition föreläggas Riksdagen till antagande, äfvensom att en öfversättning af ifrågakomna internationella öfverenskommelser måtte få såsom bilaga åtfölja protokollet.

Till denna, af statsrådets öfriga ledamöter biträdda hemställan täcktes Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna bifall; och skulle proposition af den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, till Riksdagen affåtas.

Ur protokollet
Gunnar Holmström.

Stockholm 1907. Kungl. Boktryckeriet. P. A. Norstedt & Söner.

Bilaga.

INTERNATIONELL
GNISTTELEGRAF-KONVENTION

AFSLUTAD MELLAN

TYSKLAND, AMERIKAS FÖRENTA STATER, ARGENTINA, ÖSTERRIKE, UNGERN, BELGIEN,
BRASILLEN, BULGARIEN, CHILE, DANMARK, SPANIEN, FRANKRIKE, STORBRIANNIEN,
GREKLAND, ITALIEN, JAPAN, MEXIKO, MONACO, NORGE, NEDERLÄNDERNA,
PERSIEN, PORTUGAL, RUMÄNIEN, RYSSLAND, SVERIGE,
TURKIET OCH URUGUAY.

Undertecknade, befullmäktigade ombud för ofvan uppräknade länders regeringar, hafva, församlade till konferens i Berlin, efter gemensam öfverenskommelse och under förbehåll af ratifikation antagit följande konvention:

Artikel 1.

De höga fördragslutande parterna förbinda sig att tillämpa bestämmelserna i denna konvention å alla af dem inrättade eller nyttjade gnisttelegrafstationer (*stations radiotélégraphiques*) — kust- eller fartygsstationer — som äro öppna för allmän korrespondens mellan land och fartyg på hafvet.

De förbinda sig vidare att föreskrifva iakttagandet af dessa bestämmelser beträffande alla enskilda företag, hvilka meddelats tillstånd antingen att inrätta eller nyttja för allmän korrespondens mellan land och fartyg på hafvet öppna kuststationer för gnisttelegrafering eller ock att ombord å fartyg, som föra deras flagga, inrätta eller nyttja gnisttelegrafstationer, vare sig dessa äro öppna för allmän korrespondens eller ej.

Artikel 2.

Kuststation benämnes hvarje på fasta landet eller ombord å stationärt fartyg (*navire ancré à demeure*) inrättad gnisttelegrafstation, som användes för utväxlande af meddelanden med fartyg på hafvet.

Hvarje gnisttelegrafstation, som inrättats på ett icke stationärt fartyg (*navire autre qu'un bateau fixe*), benämnes fartygsstation.

Artikel 3.

Kust- och fartygsstationer äro skyldiga att ömsesidigt utväxla gnisttelegram utan hänsyn till det gnisttelegrafsystem, som tillämpas vid de olika stationerna.

Artikel 4.

Utan hinder af stadgandet i artikel 3 kan en station förbehållas för en med afseende å korrespondensens ändamål eller andra af det tillämpade systemet oberoende omständigheter begränsad allmän korrespondens.

Artikel 5.

Enhvar af de höga fördragslutande parterna förbinder sig att antingen anordna direkt förbindelse mellan kuststationerna och telegrafnätet medelst särskilda ledningar eller åtminstone vidtaga andra åtgärder, som trygga en snabb förbindelse mellan kuststationerna och telegrafnätet.

Artikel 6.

De höga fördragslutande parterna skola meddela hvarandra under rättelse om namnen på de i artikel 1 afsedda kust- och fartygsstationer äfvensom alla i reglementet närmare angifna uppgifter, som äro ägnade att underlätta och påskynda utväxlingen af gnisttelegram.

Artikel 7.

Enhvar af de höga fördragslutande parterna förbehåller sig rätt att förordna eller medgifva, att vid de i artikel 1 afsedda stationer må — oberoende af de inrättningar, beträffande hvilka uppgifter meddelats i enlighet med artikel 6 — för specialändamål utföras och nyttjas andra anordningar för gnisttelegrafering, utan att detaljerna med afseende å dessa anordningar behöfva offentliggöras.

Artikel 8.

Driften af gnisttelegrafstationer skall anordnas på sådant sätt, att andra dylika stationers tjänstgöring såvidt möjligt därpå icke störes.

Artikel 9.

Gnisttelegrafstationerna äro skyldiga att med ovillkorlig företrädesrätt framför andra meddelanden mottaga nödsignaler från fartyg, att på samma sätt besvara dessa signaler samt att vidtaga de åtgärder, som af dem påkallas.

Artikel 10.

Sammanlagda afgiften för gnisttelegram består af:

- 1:o) afgiften för befordringen öfver hafvet, nämligen:
 - a) »kustafgiften», hvilken tillfaller kuststationen,
 - b) »fartygsafgiften», hvilken tillfaller fartygsstationen,
- 2:o) afgiften för befordringen å telegrafnätets linjer, hvilken beräknas efter de allmänna reglerna.

Kustafgiftens belopp skall godkännas af den regering, under hvilken kuststationen lyder, och fartygsafgiftens belopp af den regering, hvars flagga fartyget för.

Dessa båda afgifter böra bestämmas enligt ordtariffsystemet, eventuellt med viss minimiafgift per gnisttelegram, och beräknas med hänsyn till att skäligen ersättning erhålles för arbetet med gnisttelegraferingen. Ingendera afgiften får öfverskrida ett maximum, som fastställas af de höga fördragslutande parterna.

Enhvar af de höga fördragslutande parterna har dock rätt att fastställa afgifter, hvilka äro högre än detta maximum, beträffande stationer, som hafva större verkningskrets än 800 kilometer eller hvilkas anläggning och drift till följd af yttre förhållanden medföra synnerligen stora kostnader.

De höga fördragslutande parterna skola meddela hvarandra kännedom om de afgifter, som tillämpas vid befordringen å deras telegraflinjer af gnisttelegram, hvilka afsändas från eller äro adresserade till

deras land och utväxlas direkt med detta lands kuststationer. Dessa afgifter blifva de, som härflyta af principen, att kuststationen skall anses såsom afgångs- eller adresstation.

Artikel 11.

Stadgandena i denna konvention skola fullständigas genom ett reglemente, hvilket skall äga samma giltighet som konventionen och träda i kraft samtidigt med denna.

Bestämmelserna i denna konvention och i det därtill hörande reglementet kunna när som helst ändras efter gemensam öfverenskommelse af de höga fördragslutande parterna. Konferenser af befullmäktigade ombud för vederbörande regeringar eller vanliga administrativa konferenser, allt efter som fråga är om konventionen eller reglementet, skola hållas med vissa mellantider; hvarje konferens äger själf bestämma ort och tid för nästa sammankomst.

Artikel 12.

Dessa konferenser bestå af ombud för de fördragslutande ländernas regeringar.

Vid öfverläggningar äger hvarje land allenast en röst.

Om en regering för sina kolonier, besittningar eller skyddsområden ansluter sig till konventionen, kunna senare konferenser bestämma, att alla eller en del af dessa kolonier, besittningar eller skyddsområden skola, i afseende å tillämpningen af föregående stycke i denna artikel, betraktas såsom utgörande ett land. Dock får det antal röster, hvar öfver en regering, med inberäkning af sina kolonier, besittningar eller skyddsområden, förfogar, icke öfverstiga sex.

Artikel 13.

Åt en internationell byrå uppdrages att samla, sammanställa och offentliggöra alla slags upplysningar angående gnisttelegrafi, att bereda inkomna framställningar om ändring i konventionen och reglementet, att låta kungöra antagna ändringar och i allmänhet att verkställa alla administrativa arbeten i den internationella gnisttelegrafiens tjänst, hvilka kunna komma att åt densamma uppdragas.

Kostnaderna för denna institution bestridas af alla de fördragslutande länderna.

Artikel 14.

Enhvar af de höga fördragslutande parterna förbehåller sig rätt att bestämma de villkor, under hvilka den till befordran mottager gnisttelegram, som utgå från eller äro adresserade till en station — vare sig fartygs- eller kuststation — hvilken icke är underkastad bestämmelserna i denna konvention.

Om ett gnisttelegram mottages, skola de vanliga afgifterna tillämpas å detsamma.

Hvarje från en fartygsstation utgående gnisttelegram, som upptagits af en kuststation inom ett fördragslutande lands område eller som mottagits för transitbefordran af ett fördragslutande lands förvaltning, skall befordras.

Likaledes skall hvarje till ett fartyg adresserat gnisttelegram befordras, om detsamma till befordran mottagits af förvaltningen i ett fördragslutande land eller af förvaltningen i ett fördragslutande land för transitbefordran mottagits från ett icke fördragslutande land, dock med rätt för kuststationen att vägra befordran till fartygsstation, som tillhör ett icke fördragslutande land.

Artikel 15.

Bestämmelserna i artiklarna 8 och 9 i denna konvention skola tillämpas jämväl beträffande andra inrättningar för gnisttelegrafering än dem, som afses i artikel 1.

Artikel 16.

De regeringar, som icke deltagit i denna konvention, äga på begäran tillträda densamma.

Dylikt tillträdande skall på diplomatisk väg tillkännagifvas för regeringen i det af de fördragslutande länderna, hvarest den senaste konferensen hållits, och genom denna för alla de öfriga.

Tillträdadet innebär, med fullständig rättskraft, antagande af alla de bestämmelser och åtnjutande af alla de förmåner, som i konventionen stadgas.

Artikel 17.

Bestämmelserna i artiklarna 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 11, 12 och 17 af den i S:t Petersburg den 10/22 juli 1875 afslutade internationella telegrafkonventionen skola äga tillämpning på den internationella gnisttelegrafien.

Artikel 18.

I händelse af meningsskiljaktighet mellan två eller flera af de fördragslutande regeringarna beträffande tolkningen eller tillämpningen af konventionen eller af det i artikel 11 omnämnda reglementet kan tvistefrågan efter gemensam öfverenskommelse hänskjutas till skiljedom. Därvid utser enhvar af de ifrågavarande regeringarna en annan, i frågan icke intresserad regering.

Skiljedomarnas beslut fattas med absolut röstmajoritet.

Vid lika röstetal välja skiljedomarna för tvistens afgörande en annan, likaledes ojäfvig fördragslutande regering. Åsämjas de icke om valet, föreslår hvarje skiljedomare en annan ojäfvig fördragslutande regering, hvarefter lottning sker mellan de sålunda föreslagna. Lottningen verkställs af den regering, på hvars område den i artikel 13 omnämnda internationella byrån har sin verksamhet.

Artikel 19.

De höga fördragslutande parterna förbinda sig att vidtaga eller för sina respektive lagstiftande församlingar föreslå de för denna konventions verkställighet erforderliga åtgärder.

Artikel 20.

De höga fördragslutande parterna skola meddela hvarandra de lagar, som i deras respektive länder redan äro eller framdeles kunna blifva utfärdade med afseende på föremålet för denna konvention.

Artikel 21.

De höga fördragslutande parterna bibehålla fullständig frihet i fråga om sådana inrättningar för gnisttelegrafering, som ej afses i artikel 1, särskildt i fråga om dem, som utförts för flottans eller arméns räkning;

och äro desamma underkastade endast de i artiklarna 8 och 9 i denna konvention omnämnda skyldigheter.

För den händelse emellertid att dessa inrättningar skulle upplåtas för allmän korrespondens, skola de i afseende å denna trafik rätta sig efter reglementets bestämmelser, i hvad rörer befordringssätt och afräkning.

Artikel 22.

Denna konvention skall träda i kraft den 1 juli 1908 och förblifva gällande på obestämd tid och intill utgången af ett år från den dag uppsägning sker.

Uppsägning har verkan endast med afseende å den regering, i hvars namn den gjorts. För de öfriga fördragslutande parterna förblifver konventionen fortfarande gällande.

Artikel 23.

Denna konvention skall ratificeras och ratifikationerna deponeras i Berlin inom kortast möjliga tid.

Till bekräftelse häraf hafva respektive befullmäktigade ombud undertecknat konventionen i ett exemplar, hvilket förblifver deponerad i kejsarl. tyska regeringens arkiv och af hvilket en afskrift skall tillställas enhvar af parterna.

Som skedde i Berlin den 3 november 1906.

(Underskrifter.)

Tilläggsförbindelse.

Undertecknade, befullmäktigade ombud för Tysklands, Amerikas Förenta Staters, Argentinas, Österrikes, Ungerns, Belgiens, Brasiliens, Bulgariens, Chiles, Danmarks, Spaniens, Frankrikes, Greklands, Monacos, Norges, Nederländernas, Rumäniens, Rysslands, Sveriges, Turkiets och Uruguays regeringar, förbinda sig att från och med den dag konventionen träder i kraft tillämpa bestämmelserna i följande tilläggsartiklar:

I.

Hvarje sådan fartygsstation, som afses i artikel 1 i konventionen, skall vara skyldig att utväxla meddelanden med hvarje annan fartygsstation utan hänsyn till det gnisttelegrafsystem, som tillämpas vid de olika stationerna.

II.

De regeringar, som icke anslutit sig till föregående artikel, kunna när som helst, i den ordning som angifves i artikel 16 i konventionen, tillkännagifva, att de förbinda sig att tillämpa dess bestämmelser.

De, som anslutit sig till föregående artikel, kunna när som helst, på sätt i artikel 22 i konventionen sägs, tillkännagifva sin afsikt att upphöra med tillämpningen af dess bestämmelser.

III.

Denna förbindelse skall ratificeras och ratifikationerna deponeras i Berlin inom kortast möjliga tid.

Till bekräftelse häraf hafva respektive befullmäktigade ombud undertecknat förevarande aftal i ett exemplar, hvilket förblifver deponerad i kejsarl. tyska regeringens arkiv och af hvilket en afskrift skall tillställas enhvar af parterna.

Som skedde i Berlin den 3 november 1906.

(Underskrifter.)

Slutprotokoll.

I begrepp att underskrifva den konvention, som blifvit afslutad af den internationella gnisttelegrafkonferensen i Berlin, hafva undertecknade befullmäktigade ombud öfverenskommit om följande:

Bih. till Riksd. Prot. 1907. 1 Saml. 1 Afd. 151 Häft.

I.

De höga fördragslutande parterna öfverenskomma, att vid nästföljande konferens antalet af de röster, hvaröfver hvarje land förfogar (artikel 12 i konventionen), skall bestämmas vid öfverläggningarnas början, så att de kolonier, besittningar eller skyddsområden, som erhållit rösträtt, må kunna utöfva denna rätt under loppet af hela konferensens verksamhet.

Det beslut, som därom fattas, skall omedelbart träda i kraft och förblifva gällande, intill dess det af en senare konferens ändras.

Hvad nästkommande konferens angår, skola framställningar om tillerkännande af nya röster åt kolonier, besittningar eller skyddsområden, som kunna hafva anslutit sig till konventionen, göras hos den internationella byrån senast sex månader före konferensens sammanträdande. Dessa framställningar skola omedelbart delgifvas öfriga fördragslutande regeringar, med rätt för dem att inom två månader från delgifningen göra liknande framställningar.

II.

Hvarje fördragslutande regering kan förbehålla sig rätt att, efter omständigheterna, angifva vissa kuststationer såsom undantagna från den i artikel 3 af konventionen stadgade skyldighet, dock under villkor att, samtidigt med det att denna anordning träder i kraft, på vederbörande regerings område öppnas en eller flera stationer, som äro underkastade stadgandet i artikel 3 och som kunna på ett för den allmänna korrespondensens behof tillfredsställande sätt ombesörja gnisttelegraftrafiken inom det af de undantagna stationerna betjänade området. De regeringar, som önska förbehålla sig denna rätt, böra tillkännagifva detta i den ordning, som angifves i andra stycket af artikel 16 i konventionen, senast tre månader före konventionens trädande i kraft eller, i fall af senare tillträädande till konventionen, samtidigt med tillträädandet.

Följande länder förklarade redan nu, att de icke ämna förbehålla sig denna rätt:

Tyskland,
Amerikas Förenta Stater,
Argentina,
Österrike,
Ungern,
Belgien,

Brasilien,
Bulgarien,
Chile,
Grekland,
Mexiko,
Monaco,
Norge,
Nederländerna,
Rumänien,
Ryssland,
Sverige,
Uruguay.

III.

Sättet för utförande af bestämmelserna i föregående artikel beror af den regering, som begagnar sig af rätten till undantagande; och har denna regering full frihet att efter eget godtfinnande tid efter annan afgöra, huru många och hvilka stationer skola vara undantagna. Denna regering har samma frihet i fråga om sättet för fullgörande af villkoret om öppnande af andra stationer, hvilka äro underkastade stadgandet i artikel 3 och som kunna på ett för den allmänna korrespondensens behof tillfredsställande sätt ombesörja gnisttelegraftrafiken inom det af de undantagna stationerna betjänade området.

IV.

Det är öfverenskommet att, på det att vetenskapliga framsteg icke skola försvåras, bestämmelserna i artikel 3 af konventionen icke skola utgöra hinder för eventuellt användande af ett gnisttelegrafsystem, som ej kan träda i förbindelse med andra system, dock under förutsättning att denna oförmåga är beroende af systemets egen natur och ej är en följd af anordningar, som vidtagits endast i syfte att omöjliggöra förbindelse.

V.

Anslutning till konventionen af regeringen i ett land, som har kolonier, besittningar eller skyddsområden, innebär icke, utan regeringens uttryckliga förklarande därom, jämväl anslutning af detta lands kolonier, besittningar eller skyddsområden. Alla dessa kolonier, besittningar och

skyddsområden tillsammans eller hvar och en af dem för sig kan utgöra föremål för ett särskildt tillträdande eller en särskild uppsägning under iakttagande af bestämmelserna i artiklarna 16 och 22 af konventionen.

Det är öfverenskommet, att stationer ombord på fartyg, som hafva sin hemort i en koloni, en besittning eller ett skyddsområde, kunna betecknas såsom lydande under denna koloni, besittning eller skyddsområde.

VI.

Följande förklarande togs till protokollet:

De italienska ombuden vilja vid sitt undertecknande af konventionen emellertid göra det förbehåll, att konventionen från Italiens sida kan ratificeras först den dag detta lands kontrakt med Marconi och hans bolag utgår eller vid den tidigare tidpunkt, som Konungens af Italien regering kan efter underhandlingar med Marconi och hans bolag komma att bestämma.

VII.

För den händelse att en eller flera af de höga fördragslutande parterna icke skulle ratificera konventionen, skall denna icke desto mindre äga gällande kraft för de parter, som ratificerat densamma.

Till bekräftelse häraf hafva nedannämnda befullmäktigade ombud uppsatt detta slutprotokoll, hvilket skall hafva samma kraft och verkan, som om dess bestämmelser influtit i själfva texten till den konvention, till hvilken det hänför sig; och hafva de undertecknat detsamma i ett exemplar, hvilket förblifver deponerad i kejsarl. tyska regeringens arkiv och af hvilket en afskrift skall tillställas ehvar af parterna.

Som skedde i Berlin den 3 november 1906.

(Underskrifter.)

Tjänstgöringsreglemente tillhörande internationella gnisttelegrafkonventionen.

1. Gnisttelegrafstationernas organisation.

I.

Valet af apparater och anordningar för gnisttelegrafering att användas vid kust- och fartygsstationer är fritt. Stationernas inredning bör så vidt möjligt motsvara vetenskapens och teknikens framsteg.

II.

Två våglängder, den ena om 300 meter och den andra om 600 meter, få användas för vanlig allmän korrespondens. Hvarje kuststation, som är öppen för sådan trafik, skall använda endera af dessa våglängder. Hvarje station skall under hela tiden för dess öppethållande vara i stånd att mottaga anrop, som gifvits med användande af stationens egen våglängd, och ingen annan våglängd får vid stationen användas för den vanliga allmänna korrespondensen. Hvarje regering kan emellertid medgifva användandet vid kuststation af andra våglängder, afsedda antingen för fjärrtrafik eller ock för annan i enlighet med konventionens bestämmelser anordnad trafik än den vanliga allmänna korrespondensen, dock under villkor att dessa våglängder icke öfverskrida 600 meter eller ock att de äro längre än 1,600 meter.

III.

1. Den normala våglängden för fartygsstationer är 300 meter. Hvarje fartygsstation bör vara inrättad så, att den kan använda nämnda våglängd. Äfven andra våglängder få användas af dessa stationer, under villkor att de icke öfverstiga 600 meter.

2. Fartyg med så litet tontal, att bestämmelsen om 300 meters våglängd omöjligen skulle kunna af dem fullgöras, kunna erhålla tillstånd att begagna en kortare våglängd.

IV.

1. Genom internationella byråns försorg skall upprättas en namnförteckning öfver de i artikel 1 i konventionen afsedda gnisttelegrafstationerna. Denna namnförteckning skall beträffande hvarje station innehålla följande uppgifter:

1:o) för kuststationerna: namn, nationalitet och geografiskt läge; för fartygsstationerna: namn, nationalitet, distinktionssignal enligt internationella signalboken och uppgift om fartygets hemort;

2:o) anropssignal (anropssignalerna böra vara sinsemellan olika och hvarje dylik signal bör bestå af en grupp af tre bokstäfver);

3:o) normal verkningskrets;

4:o) gnisttelegrafsystem;

5:o) slag af mottagningsapparater (skrifapparater, apparater för mottagning medelst hörseln eller andra);

6:o) våglängder, som af stationen användas (den normala våglängden understruken);

7:o) slag af trafik, som ombesörjas af stationen:

Vanlig allmän korrespondens;

Begränsad allmän korrespondens (korrespondens med fartygen — — —; korrespondens med ångbåtslinjerna — — —; korrespondens med fartyg, försedda med apparater af — — — system; etc.);

Allmän korrespondens på långt afstånd;

Enskild korrespondens;

Speciell korrespondens (korrespondens uteslutande för statens räkning);

8:o) tid för öppethållande;

9:o) kust- respektive fartygsafgift;

o. s. v.

2. Dessutom intagas i namnförteckningen äfven sådana uppgifter angående andra gnisttelegrafstationer än de i artikel 1 i konventionen afsedda, som meddelats den internationella byrån af den förvaltning, under hvilken dessa stationer lyda.

V.

Det är förbjudet att utväxla öfverflödiga signaler och ord vid de i artikel 1 af konventionen afsedda stationerna. Experiment och öfningar

få vid dessa stationer förekomma, endast för så vidt andra stationers tjänstgöring därigenom icke störes.

VI.

1. Ingen fartygsstation får inrättas eller nyttjas af ett enskildt företag utan medgifvande af den regering, under hvilken fartyget lyder. Sådant medgifvande lämnas i form af ett utaf regeringen utfärdadt tillståndsbevis.

2. Hvarje med vederbörligt tillstånd inrättad fartygsstation skall uppfylla följande villkor:

a) det system, som användes, skall vara ett syntoniseradt system;

b) afsändnings- och mottagningshastigheten får under normala förhållanden ej understiga 12 ord i minuten, hvarje ord beräknadt till 5 bokstäfver;

c) den kraft, som öfverföres på gnisttelegrafapparaten, får under normala förhållanden icke öfverstiga en kilowatt. Kraft, öfverstigande en kilowatt, får användas, om fartyget finner sig nödsakadt att korrespondera på ett afstånd af mer än 300 kilometer från närmaste kuststation eller om, till följd af hinder, förbindelse icke kan åstadkommas annat än genom ökning af kraften.

3. Fartygsstations drift skall besörjas af en telegraftjänsteman, som är i besittning af ett certifikat, utfärdadt af den regering, under hvilken fartyget lyder. Detta certifikat skall angifva telegraftjänstemannens yrkesskicklighet i hvad angår:

a) apparaternas reglering;

b) afsändande och mottagande genom hörseln med en hastighet, som icke bör understiga 20 ord i minuten;

c) kännedom om gällande författningar rörande gnisttelegrafering.

4. Dessutom skall certifikatet angifva, att regeringen har ålagt telegraftjänstemannen förpliktelse att bevara telegrafhemligheten.

VII.

1. Om en förvaltning får kännedom om, att öfverträdelse af konventionen eller reglementet begåtts vid någon med dess tillstånd in-

rättad station, skall den skaffa utredning i saken och bestämma ansvaret för förseelsen.

Hvad angår fartygsstationer, skall förvaltningen, om ansvaret drabbar telegraftjänstemannen, vidtaga nödiga åtgärder och, om så pröfvas skäligt, återtaga certifikatet. Har åter utredts, att öfverträdelsen är en följd af apparaternas tillstånd eller af instruktioner, som gifvits telegraftjänstemannen, förfares på enahanda sätt med fartygets tillståndsbevis.

2. Har ett och samma fartyg gjort sig skyldigt till upprepade öfverträdelser och blifva de föreställningar, som med anledning häraf gjorts hos den förvaltning, under hvilken fartyget lyder, af någon annan förvaltning, utan verkan, äger den senare förvaltningen att, efter därom lämnadt meddelande, bemyndiga sina kuststationer att icke mottaga meddelanden från ifrågavarande fartyg. Vid meningsskiljaktighet mellan de båda förvaltningarna, skall frågan, på yrkande af endera af vederbörande regeringar, hänskjutas till skiljedom. Därvid förfares såsom i artikel 18 i konventionen sägs.

2. Kuststationernas tjänstgöringstid.

VIII.

1. Tjänstgöringen vid kuststationerna skall såvidt möjligt pågå dag och natt utan afbrott.

Vissa kuststationer kunna dock hafva inskränkt tjänstgöringstid. Hvarje förvaltning bestämmer själf tjänstgöringstiderna.

2. De kuststationer, hvilka icke hafva oafbruten tjänstgöring, få icke stängas, förrän de afsändt alla sina gnisttelegram till fartyg, som befinna sig inom deras verkningskrets, och från dessa fartyg mottagit alla bebådade gnisttelegram. Detta stadgande gäller äfven, då fartyg signalera sin närvaro, innan arbetet faktiskt upphört.

3. Gnisttelegrams affattande och inlämnande.

IX.

Om befordringen af ett gnisttelegram delvis skall ske på telegraflinjer eller öfver gnisttelegrafstationer, som lyda under en icke fördragslutande regering, kan sådant gnisttelegram blifva befordradt, dock att såsom villkor härför minst skall fordras, dels att de förvaltningar, till hvilka dessa linjer och stationer höra, hafva förklarats sig vilja i dylika fall tillämpa de bestämmelser i konventionen och reglementet, som äro

oundgängligen nödvändiga för en riktig befordran af gnisttelegram, dels ock att afräkningsfrågan är ordnad på tillfredsställande sätt.

X.

1. Gnisttelegram skola i inledningen förses med tjänstebeteckningen »Radio».

2. Vid sändande af gnisttelegram från fartygsstationer till kuststationer utelämnas i inledningen uppgift om dag och timme för telegrammets inlämnande.

Vid telegrammets vidaresändning till telegrafnätet angifver kuststationen såsom inlämningsstation sitt namn, åtföljdt af fartygets, och såsom inlämningstid tiden för mottagandet.

XI.

Adressen i gnisttelegram till fartyg på hafvet bör vara så fullständig som möjligt. Den skall ovillkorligen affattas på följande sätt:

a) adressatens namn jämte den ytterligare beteckning, hvartill anledning kan finnas;

b) fartygets namn, sådant det finnes angifvet i namnförteckningen, samt, i händelse flera fartyg finnas med samma namn, jämväl fartygets nationalitet och, om så erfordras, dess distinktionssignal enligt den internationella signalboken;

c) kuststationens namn, sådant det finnes angifvet i namnförteckningen.

4. Taxering.

XII.

Kustafgiften får ej öfverstiga 60 centimes per ord, fartygsafgiften ej 40 centimes per ord.

En minimiafgift, som icke får öfverstiga kust- respektive fartygsafgiften för ett gnisttelegram om 10 ord, kan fastställas beträffande såväl kust- som fartygsafgifter.

XIII.

Det land, på hvars område finnes en kuststation, som tjänar såsom mellanhand för utväxling af gnisttelegram mellan en fartygsstation och ett annat land, skall i fråga om telegramafgifternas tillämpning anses

såsom afgångs- eller ankomstland för dessa gnisttelegram och icke såsom transitland.

5. Afgifternas upptagande.

XIV.

Hela portot för gnisttelegram skall erläggas af afsändaren. Fartygsstationerna böra därför vara i besittning af erforderliga taxor. De äga dock rätt att hos kuststationerna göra sig underrättade om taxeringen af gnisttelegram, beträffande hvilka de sakna nödiga uppgifter.

6. Gnisttelegrams sändande.

a. Telegraftecken.

XV.

Den internationella Morse-codens telegraftecken skola användas.

XVI.

Fartyg i nöd begagnar sig af följande tecken:

● ● ● ■ ■ ■ ● ● ●

upprepadt med korta mellanrum.

Från det ögonblick en station uppfattat en nödsignal, bör den afbryta all korrespondens och ej återupptaga densamma, förr än den förvissat sig om, att den af nödsignalen föranledda förbindelsen afslutats.

För den händelse fartyget låter sina nödsignaler åtföljas af en bestämd stations anropssignal, tillkommer det endast denna sistnämnda station att besvara anropet. Saknas någon bestämd stations beteckning i nödsignalen, är hvarje station, som uppfattat signalen, skyldig att svara därpå.

XVII.

1. Anropssignal, åtföljd af bokstäfverna

● ■ ■ ■ ● ● ■ ■ ● ● ● ● »P R B»,

innebär, att det anropande fartyget eller stationen önskar meddela

sig med den anropade stationen medelst internationella signalbokens tecken.

Sammanställningen af bokstäfverna P R B såsom tjänstebeteckning är förbjuden för hvarje annat ändamål än det ofvan angifna.

2. Gnisttelegram kunna affattas med användande af den internationella signalbokens tecken.

Gnisttelegram, som äro adresserade till en gnisttelegrafstation för vidare befordran, öfversättas icke af denna station.

b. Ordning för sändandet.

XVIII.

Mellan två stationer skola gnisttelegram af samma klass sändas växelvis ett och ett eller ock i serier af flera gnisttelegram, allt efter kuststationens anvisning, dock att tiden för hvarje series sändande icke utsträcker öfver 20 minuter.

c. Anrop af gnisttelegrafstation och gnisttelegramms afsändande.

XIX.

1. Såsom allmän regel gäller, att det är fartygsstationen, som skall anropa kuststationen.

2. Anrop får i allmänhet ej ske annat än då fartyget befinner sig på ett afstånd från kuststationen, som understiger 75 procent af denna senares normala verkningskrets.

3. Innan fartygsstation anropar, bör den så noggrannt som möjligt reglera sina mottagningsapparater och förvissa sig om, att den kuststation, som skall anropas, icke redan står i förbindelse med någon annan station. Visar det sig, att telegrafering pågår, afvaktas första uppehåll.

4. Fartygsstationen skall vid anrop begagna sig af kuststationens normalvåg.

5. Om, trots dessa försiktighetsmått, pågående utväxling af allmänna gnisttelegram störes, bör anropet upphöra, så fort en för allmän korrespondens öppen kuststation därom anhåller; och bör sistnämnda station därvid tillika angifva dröjsmålets sannolika varaktighet.

XX.

1. Anrop sker med tecknet ■●■■●■■, den anropade stationens signal, gifven tre gånger, samt ordet »de»^{*)}, åtföljdt af den anropande stationens signal, gifven tre gånger.

2. Anropad station svarar genom att gifva tecknet ■●■■●■■, åtföljdt af den anropande stationens signal, gifven tre gånger, ordet »de», sin egen signal och tecknet ■●■■.

XXI.

Om en anropad station icke besvarar ett 3 gånger med 2 minuters mellanrum upprepadt anrop (artikel XX), får anropet ej förnyas, förrän efter en halftimmes förlopp och sedan den anropande stationen först förvissat sig om, att ingen gnisttelegrafering pågår.

XXII.

1. Så snart kuststationen svarat, uppgifver fartygsstationen:

- a) fartygets afstånd från kuststationen i nautiska mil,
- b) sanna bäringen, räknad i grader från 0 till 360,
- c) sanna kursen, räknad i grader från 0 till 360,
- d) farten i nautiska mil,
- e) antalet ord, som fartygsstationen har att sända.

2. Kuststationen svarar med att angifva antalet ord, som den har att sända till fartyget.

3. Om telegraferingen icke kan omedelbart äga rum, meddelar kuststationen till fartygsstationen dröjsmålets sannolika varaktighet.

XXIII.

Då en kuststation anropats af flera fartygsstationer, bestämmer kuststationen, i hvilken ordning fartygsstationerna få utväxla sina meddelanden.

Vid bestämmandet af denna ordning har kuststationen att uteslutande taga hänsyn till nödvändigheten af att tillåta enhvar intresserad station att utväxla största möjliga antal gnisttelegram.

*) = från.

XXIV.

Innan utväxlingen af meddelanden påbörjas, skall kuststationen meddelas fartygsstationen, om dessa skola sändas växelvis ett och ett eller i serier (artikel XVIII); därpå börjar den sändandet eller låter dessa anvisningar åtföljas af tecknet ■●■ (anmodan att telegraferas).

XXV.

Sändandet af gnisttelegram föregås af tecknet ■●■●■ och avslutas med tecknet ●■●■●, åtföljdt af den sändande stationens signal.

XXVI.

Då gnisttelegram, som skall sändas, innehåller mer än 40 ord, afbryter den sändande stationen telegraferingen med ett frågetecken ●●■●● efter hvarje följd af omkring 20 ord och återtager den icke, förrän från mottagningsstationen erhållits repetition af det sista tydligt uppfattade ordet, åtföljdt af ett frågetecken.

Sker telegraferingen i serier, skall erkännande om mottagandet lämnas efter hvarje gnisttelegram.

XXVII.

1. Om tecknen blifva otydliga, gäller det att med alla till buds stående medel söka verkställa telegraferingen. För detta ändamål upprepas gnisttelegrammet på mottagningsstationens begäran, dock ej mer än tre gånger. Om oakadt tre upprepningar tecknen fortfarande äro oläsliga, annulleras telegrammet. Om erkännande af mottagandet icke erhålles, skall afsändningsstationen på nytt anropa mottagningsstationen. Erhålles intet svar efter tre anrop, fortsättes ej telegraferingen.

2. Om mottagningsstation anser, att gnisttelegram, ehuru ofullständigt uppfattadt, dock kan framlämnas till adressaten, tillägger densamma i slutet af inledningen tjänsteanmärkningen: »Réception douteuse»*) och vidarebefordrar gnisttelegrammet.

XXVIII.

Alla stationer äro skyldiga att ombesörja trafiken med användande af minsta kraft, som erfordras för att uppnå god förbindelse.

*) = otydligt uppfattadt.

d. Erkännande om mottagandet och avslutande af telegraferingen.

XXIX.

1. Erkännande om mottagandet gifves i den uti det internationella telegrafreglementet föreskrifna form, föregången af afsändningsstationens signal och åtföljd af mottagningsstationens signal.

2. Afslutandet af telegraferingen mellan två stationer angifves af hvardera stationen med tecknet ●●●■●■, åtföljdt af dess signal.

e. Gnisttelegrams dirigering.

XXX.

1. Såsom allmän regel gäller, att fartygsstation skall sända sina gnisttelegram till närmaste kuststation.

2. Afsändare ombord å fartyg har dock rätt att angifva den kuststation, öfver hvilken han önskar få sitt gnisttelegram expedieradt.

I detta fall väntar fartygsstationen, till dess denna kuststation blir den närmaste. Om denna förutsättning icke förverkligas, uppfylles afsändarens önskan, endast för så vidt detta kan ske utan att störa tjänstgöringen vid andra stationer.

7. Gnisttelegrams aflämnande till sin bestämmelse.

XXXI.

Då af någon som helst anledning ett gnisttelegram, som afsändts från ett fartyg på hafvet, icke kan aflämnas till adressaten, utfärdas ett meddelande om obeställbarheten, hvilket, om möjligt, sändes till fartyget. Då ett till en fartygsstation ankommet gnisttelegram icke kan aflämnas, skall denna station därom underrätta inlämningsstationen medelst ett tjänstetelegram, hvilket, om möjligt, sändes till den kuststation, öfver hvilken gnisttelegrammet passerat, eller eljest till närmaste kuststation.

XXXII.

Om det fartyg, till hvilket ett gnisttelegram är adresserat, icke till kuststationen signalerat sin närvaro inom den af afsändaren utsatta tidrymd eller, ifall sådan tidrymd icke angifvits, före den 29:de dagen på morgonen, skall kuststationen därom underrätta afsändaren.

Denne äger då rätt att genom betaldt tjänstetelegram eller betaldt, af afgångsstationen afsändt tjänstebref, ställt till kuststationen, anhålla, att hans gnisttelegram förvaras under en ny period af 30 dagar för att sändas till fartyget, och kan på samma vis fortsättas. I saknad af en sådan anhållan, behandlas gnisttelegrammet såsom obeställbart vid slutet af 30:de dagen (inlämningsdagen oräknad).

Om emellertid kuststationen är förvissad om, att fartyget lämnat stationens verkningskrets, innan den hunnit dit öfversända gnisttelegrammet, skall stationen därom underrätta afsändaren.

8. Särskilda slag af telegram.

XXXIII.

Följande slag af telegram äro ej tillåtna:

- a) telegram med betaldt svar,
- b) telegrampostanvisningar,
- c) telegram med kollationering,
- d) telegram med mottagningsbevis,
- e) telegram att med telegraf försändas vidare,
- f) betalda tjänstetelegram, utom hvad angår befordringen på telegrafnätets linjer;
- g) iltelegram, utom hvad angår befordringen på telegrafnätets linjer och under förbehåll af tillämpning utaf bestämmelserna i internationella telegrafreglementet,
- h) telegram att aflämnas med ilbud eller post.

9. Arkiv.

XXXIV.

Originalen till gnisttelegram samt öfriga dem rörande handlingar, hvilka behållas af statsförvaltningarna eller af de enskilda företagen,

skola, under iakttagande af alla ur telegrafhemlighetens synpunkt nödvändiga försiktighetsmått, förvaras under en tid af åtminstone 12 månader, räknadt från och med månaden näst efter den, under hvilken gnisttelegrammen inlämnats till befordran.

Dessa original och handlingar skola, såvidt möjligt minst en gång i månaden, insändas från fartygsstationerna till de förvaltningar, under hvilka dessa lyda.

10. Afdrag å och återbetalning af portoavgifter.

XXXV.

1. Beträffande afdrag å och återbetalning af portoavgifter skola bestämmelserna i internationella telegrafreglementet tillämpas under iakttagande af de i artikel XXXIII af förevarande reglemente gjorda inskränkningar och under följande förbehåll:

Den tid, som åtgått för befordringen på gnisttelegrafisk väg, liksom den tid, gnisttelegrammet varit liggande å kust- eller fartygsstation, medtages ej i beräkningen, då fråga är om afdrag å eller återbetalning af erlagda avgifter.

Återbetalningen drabbar de olika förvaltningar eller enskilda företag, som deltagit i gnisttelegrammets befordran, i det enhvar förvaltning afstår sin afgiftsandel. Likväl skola de gnisttelegram, på hvilka artiklarna 7 och 8 i S:t-Petersburg-konventionen äga tillämpning, vara underkastade internationella telegrafreglementets bestämmelser, utom då dessa gnisttelegrams mottagande till befordran berott på tjänstefel.

2. Då erkännande om mottagandet af ett gnisttelegram icke framkommit till den station, som afsändt gnisttelegrammet, återbetalas avgiften, endast om det visas, att gnisttelegrammet gifver anledning till återbetalning.

11. Afräkning.

XXXVI.

1. Kust- och fartygsavgifter ingå ej i de räkningar, som omförmälas i internationella telegrafreglementet.

Räkningarna angående dessa avgifter likvideras af vederbörande regeringars förvaltningar. De uppgöras af de förvaltningar, under

hvilka kuststationerna lyda, och delgifvas de öfriga förvaltningarna af dessa.

2. Hvad angår befordringen på telegrafnätets linjer, behandlas gnisttelegram i afräkningshänseende enligt internationella telegrafreglementet.

3. För gnisttelegram från fartyg kommer den förvaltning, under hvilken fartygsstationen lyder, att af den förvaltning, under hvilken kuststationen lyder, debiteras för de ombord å fartyget uppburna kustafgifter och vanliga telegramafgifter.

För gnisttelegram till fartyg kommer den förvaltning, som uppburit afgifterna, att direkt af den förvaltning, under hvilken kuststationen lyder, debiteras för kust- och fartygsafgifterna. Denna senare förvaltning krediterar i sin ordning den förvaltning, under hvilken fartyget lyder, för fartygsafgiften.

Om likväl den förvaltning, som uppburit afgifterna, är densamma som den, under hvilken fartygsstationen lyder, skall fartygsafgiften icke debiteras af den förvaltning, under hvilken kuststationen lyder.

4. De månatliga räkningar, som skola ligga till grund för den särskilda afräkningen rörande gnisttelegram, skola uppgöras telegram för telegram och med alla nödiga uppgifter inom en tidrymd af 6 månader efter den, till hvilken gnisttelegrammen hänföra sig.

5. Regeringarna förbehålla sig rätt att sins emellan och med enskilda företag (företag för drift af gnisttelegrafstationer, rederibolag etc.) träffa särskilda öfverenskommelser om antagande af andra bestämmelser rörande afräkningsväsendet.

12. Internationella byrån.

XXXVII.

Åt telegrafförvaltningarnas internationella byrå skall, under förbehåll af schweiziska förbundsregeringens samtycke och telegrafunionens godkännande, anförtros de i artikel 13 i konventionen angifna uppdrag.

Den ökning i utgifterna för den internationella byråns verksamhet, som föranledes af gnisttelegrafien, får icke öfverstiga 40,000 francs om året, däri icke inberäknade de särskilda utgifter, som uppkomma till följd af sammanträdadet af en internationell konferens.

Dessa utgifter skola blifva föremål för en särskild afräkning, och skola med afseende på dem tillämpas bestämmelserna i internationella

telegrafreglementet. Dock skall hvarje regering i afvaktan på sammanträddandet af nästa konferens låta den internationella byrån veta, i hvilken klass den önskar blifva upptagen.

XXXVIII.

Vederbörande förvaltningar insända till internationella byrån en tablå, uppgjord i enlighet med bifogade formulär och innehållande däri uppräknade uppgifter angående de i artikel IV i reglementet afsedda stationer. Inträffande ändringar och tillägg skola af förvaltningarna meddelas den internationella byrån mellan den 1:sta och den 10:de i hvarje månad. Med ledning af dessa meddelanden upprättar den internationella byrån en namnförteckning, som den vidmakthåller. Förteckningen och tilläggen därtill tryckas och utdelas till vederbörande förvaltningar samt få äfven säljas till allmänheten för ett pris, motsvarande framställningskostnaden.

Den internationella byrån öfvervakar, att antagandet af likalydande anropssignaler för gnisttelegrafstationerna undvikes.

13. Särskilda bestämmelser.

XXXIX.

Vederbörande förvaltningar böra för sjöfartsupplysningsbyråer, som af dem godkännas, underlätta meddelandet af de underrättelser angående haverier och sjöolyckor eller eljest af allmänt intresse för sjöfarten, som kuststationerna regelbundet kunna inrapportera.

XL.

Utväxlingen af meddelanden mellan de i artikel 1 i konventionen omnämnda fartygsstationerna bör försiggå på sådant sätt, att kuststationernas tjänstgöring icke störes; börande dessa senare i regel äga företrädesrätt för den allmänna korrespondensens ombesörjande.

XLI.

I brist af särskilda öfverenskommelser mellan vederbörande parter skola bestämmelserna i detta reglemente analogivis tillämpas vid gnisttelegrafering mellan två fartyg på hafvet, dock med följande undantag:

a) Artikel XIV. Den fartygsafgift, som tillkommer det sändande fartyget, upptages hos afsändaren och den, som tillkommer det mottagande fartyget, hos adressaten.

b) Artikel XVIII. Ordningen för sändandet bestämmes i hvarje särskildt fall genom öfverenskommelse mellan de korresponderande stationerna.

c) Artikel XXXVI. Afgifterna för ifrågavarande gnisttelegram ingå icke i de i denna artikel omnämnda räkningar utan tillfalla de förvaltningar, som uppburit dem.

2. Vidaresändning af gnisttelegram, som utväxlas mellan fartyg på hafvet, är beroende af särskilda öfverenskommelser mellan vederbörande parter.

XIII.

Bestämmelserna i det internationella telegrafreglementet skola analogivis tillämpas på gnisttelegrafkorrespondensen, i den mån de icke strida mot bestämmelserna i förevarande reglemente.

Enligt artikel 11 i Berlin-konventionen skall detta reglemente träda i kraft den 1 juli 1908.

Till bekräftelse häraf hafva respektive befullmäktigade ombud under-tecknat reglementet i ett exemplar, hvilket förblifver deponerad i kejsarl. tyska regeringens arkiv och af hvilket en afskrift skall tillställas enhvar af parterna.

Som skedde i Berlin den 3 november 1906.

(Underskrifter.)

(Bilaga till artikel XXXVIII i reglementet.)

förvaltning.

Tablå öfver gnisttelegrafstationerna.

a) Kuststationer.

Namn.	Nationalitet.	Geografiskt läge.	Anrops-signal.	Normalverknings-krets.	Gnist-telegraf-system.	Slag af mottagnings-apparator (skrif-apparater, apparater för mottagning med hörseln eller andra).	Väglängder (den normala väglängden understrykes).	Slag af trafik, som ombesörjas vid stationen.	Tid för öppet-hållande (med uppgift å den meridian, till hvilken den hänförs sig).	Kust-afgift med uppgift om minimi-afgiften.	Anmärkningar.

b) Fartygsstationer.

Namn.	Nationalitet.	Distink-tions-signal enligt den interna-tionella signal-boken.	Upp-gift om hem-ort.	An-rops-signal.	Normalverknings-krets.	Gnist-tele-graf-system.	Slag af mottagnings-apparater (skrif-apparater, apparater för mottagning med hörseln eller andra).	Väglängder (den normala väglängden understrykes).	Slag af trafik, som ombesörjas vid stationen.	Tid för öppet-hål-lande.	Far-tygs-afgift med uppgift om mini-miaf-giften.	Anmärkningar.
						1:o) Krigsfartyg.						
						2:o) Handelsfartyg.						